Vonnisnummer / Griffienummer
1286 / 2023
Datum van uitspraak **12 december 2023**
Naam van de beklaagde(n)
Systeemnummer parket **20CO43139** Rolnummer Notitienummer parket **TG66.WI.101200/2020**

rechtbank van eerste aanleg Limburg, afdeling Tongeren Sectie correctioneel

Kamer 11K

Vonnis

Aangeboden op
Niet te registreren

Rolnummer 1 rechter
rechtbank van eerste aanleg Limburg, afdeling Tongeren Sectie correctioneel

In de zaak van het openbaar ministerie en

BURGERLIJKE PARTIJ(EN) :

Wooninspecteur van het Vlaams Gewest, met zetel te 1000 Brussel, Havenlaan 88 bus 22

burgerlijke partij, vertegenwoordigd door meester , advocaat te

tegen:

BEKLAAGDE(N)

1. , RRN , geboren te op

van Belgische nationaliteit, ingeschreven te

beklaagde, bijgestaan door meester , advocaat te .

2. , RRN , geboren te op

van Belgische nationaliteit, ingeschreven te

beklaagde, bijgestaan door meester advocaat te .

1. TENLASTELEGGINGEN

Als dader of mededader in de zin van artikel 66 van het strafwetboek;

Bij inbreuk op artikel 5, strafbaar gesteld door artikel 20 §1 al. 1 van het decreet d.d. 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode, als verhuurder, als eventuele onderverhuurder of als persoon die een woning ter beschikking stelt, een woning die niet voldoet aan de vereisten en normen van artikel 5 van voornoemd Decreet, rechtstreeks of via tussenpersoon te hebben verhuurd, te huur gesteld of ter beschikking gesteld met het oog op bewoning.

(art. 2 § 1, 31°, en 20 § 1 lid 1 Decreet 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode)

De feiten vanaf 1 januari 2021 nog steeds strafbaar gesteld ingevolge inbreuk op artikel 3.34. van de Vlaamse Codex Wonen van 2021, door als verhuurder, als eventuele onderverhuurder of als persoon die een woning ter beschikking stelt, een niet-conforme of overbewoonde woning rechtstreeks of via tussenpersoon te hebben verhuurd, te huur gesteld of ter beschikking gesteld met het oog op bewoning.

Te op 1 september 2020
door

namelijk een woning gelegen te

De kadastrale omschrijving van het onroerend goed dat het voorwerp van het misdrijf is, zijnde:
- *ligging:*
- *aard en oppervlakte: huis, 11a 17ca*
- *wijk en nummer van het kadaster:*
- *en de eigenaars ervan geïdentificeerd zijnde als:*
- *die de eigendomstitel hebben verkregen ingevolge erfenis op 23 maart 1977 en 4 november 1997*

OVERSCHRIJVING DAGVAARDING TER KANTOOR VAN DE ALGEMENE ADMINISTRATIE VAN DE PATRIMONIUMDOCUMENTATIE

De aandacht van de gerechtsdeurwaarder, met de betekening gelast, dient erop gevestigd te worden dat deze dagvaarding conform artikel 3.49§1 Vlaamse Code Wonen van 2021 (voorheen artikel 20ter Woondecreet), door zijn zorgen aan het bevoegde kantoor van de Algemene Administratie van de Patrimoniumdocumentatie van de ligging van het onroerend goed dient te worden aangeboden teneinde overschrijving.

2. PROCEDURE

De behandeling en de debatten van de zaak hadden plaats in openbare terechtzitting.

De rechtspleging verliep in de Nederlandse taal.

De rechtbank nam kennis van de stukken van de rechtspleging en hoorde alle aanwezige partijen.

3. BEOORDELING OP STRAFGEBIED

3.1. Voorafgaand

1.
De rechtbank stelt vast dat uit de vermelding op het origineel van de dagvaarding is gebleken dat deze werd overgeschreven op het kantoor Rechtszekerheid op 3 mei 2023 onder de referte Ref :

Er is aldus voldaan aan de bepalingen uit artikel 3.49 van de Vlaamse Codex Wonen, zodat de strafvordering ontvankelijk is.

2.
De herstelvordering werd ingeleid bij het openbaar ministerie bij brief van 30 november 2020 en geactualiseerd op 14 december 2021. De herstelvordering is ontvankelijk. Het college van burgemeester en schepenen heeft zich bij deze herstelvordering aangesloten zoals beslist in

3.
De aan beklaagde ten laste gelegde feiten van de tenlastelegging dateren van vóór de inwerkingtreding van de Vlaamse Codex Wonen 2021 op 1 januari 2021 en waren voorheen strafbaar onder het artikel 20 §1 lid 1 van het decreet van 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode.

Als de wet tussen het tijdstip van de ten laste gelegde feiten en de dag van de uitspraak gewijzigd is, blijven de ten laste gelegde feiten steeds omschreven volgens de strafwet die van toepassing was op het tijdstip van de feiten. Een herkwalificatie van de feiten is dan niet aan de orde. De rechtbank moet in dat geval wel nagaan of de ten laste gelegde misdrijven ononderbroken strafbaar zijn gebleven. Bovendien moet de rechtbank, als de straf, ten tijde van haar beslissing bepaald, verschilt van die welke ten tijde van het misdrijf was bepaald, overeenkomstig artikel 2, lid 2 van het Strafwetboek de minst zware straf toepassen.

De rechtbank stelt vast dat de aan beklaagde ten laste gelegde feiten onder de nieuwe wet overeenkomstig artikel 3.34 van de Vlaamse Codex Wonen strafbaar zijn gebleven en de straf die destijds op het misdrijf van toepassing was niet werd gewijzigd, zodat er geen toepassing dient te worden gemaakt van artikel 2, lid 2 van het Strafwetboek.

3.2. Beoordeling van de schuld:

De rechtbank is van oordeel dat de aan eerste beklaagde en tweede beklaagde bewezen zijn op basis van resultaten van het vooronderzoek en het ter zitting gevoerde onderzoek.

Eerste beklaagde betwistte de hem ten laste gelegde feiten overigens niet

Inzonderheid verwijst de rechtbank naar:

- de feitelijke en technische vaststellingen van de wooninspecteur op 16 september 2019, waaruit blijkt dat beklaagde te een gebouw en verscheidene containers/units rondom dit gebouw ter beschikking stelde aan seizoensarbeiders die bij hem werkzaam waren. Uit het verslag blijkt dat de kamerwoningen niet voldeden aan de elementaire veiligheids-, gezondheids- en woonkwaliteitsvereisten en normen, vastgesteld met toepassing van toenmalig art. 5 van de Vlaamse Wooncode (thans artikel 3.1 van de Vlaamse Codex Wonen 2021);
- het verslag van de brandweerinspectie;
- het fotodossier van de wooninspecteur en de overige door deze gevoegde stukken;
- de vaststelling dat de woning en containers ter beschikking werden gesteld dan wel verhuurd met het oog op bewoning, zoals blijkt uit de verklaringen van de seizoensarbeiders aan de wooninspecteur;
- het verhoor van de beklaagde door de wooninspecteur, waarin hij erkende de woning, kamers en containers/units ter beschikking te stellen aan seizoensarbeiders afkomstig uit het

buitenland, en dit gedurende de periode van het plukseizoen waarin zij in zijn fruitbedrijf werkzaam waren;

Het staat op basis van de hoger beschreven objectieve onderzoeksresultaten boven elke redelijke twijfel vast dat eerste beklaagde en tweede beklaagde wetens en willens te op 1 september 2020 een niet conforme woning ter beschikking heeft gesteld of verhuurd met het oog op bewoning.

Het gegeven dat beklaagden aangeven te goeder trouw zijn geweest hieraan geen afbreuk, nu voor het bestaan van het misdrijf geen algemeen, noch een bijzonder opzet vereist is. Het moreel bestanddeel van onachtzaamheid of een gebrek aan voorzichtigheid of voorzorg is zelfs voldoende voor de strafrechtelijke beteugeling.

De schuld van tweede beklaagde staat eveneens vast. Hij is mede eigenaar van het pand en stelde aldus samen met mede-eigenaar eerste beklaagde het pand ter beschikking. Hij verklaarde op de zitting van 14 november 2023 ervan op de hoogte te zijn geweest dat er in de woning en de containers seizoensarbeiders verbleven in het plukseizoen Bovendien erkende hij in de woning te zijn geweest, zodat hij op de hoogte was van de niet conformiteit ervan voor ter beschikkingstelling of verhuur met het oog op bewoning.

Het bovenstaande duidt dan ook eveneens op een wetens en willens handelen in hoofde van tweede beklaagde

Alle wettelijk vereiste constitutieve bestanddelen van het onder de tenlastelegging beoogde misdrijf, zijn bewezen lastens eerste beklaagde en tweede beklaagde

Zij worden dan ook beiden schuldig verklaard aan de hen ten laste gelegde feiten van de tenlastelegging.

3.3. Straftoemeting

Eerste en tweede beklaagde vroegen om hen de opschorting van de uitspraak van de veroordeling toe te kennen.

De opschorting is een buitengewone gunst met een uitzonderlijk karakter. Het toekennen van een opschorting heeft als bedoeling de reclassering van de veroordeelde te bevorderen of zijn declassering te voorkomen.

De rechtbank is van oordeel dat wat eerste beklaagde betreft de feiten te ernstig zijn om voor een opschorting in aanmerking te komen. Eerste beklaagde toont ook niet aan dat een veroordeling, zoals hierna bepaald, zijn reclassering buiten proportie in het gedrang zou brengen.

Gelet op de voorliggende onderzoeksgegevens is het bewezen dat tweede beklaagde nog niet werd veroordeeld tot een criminele straf of een hoofdgevangenisstraf van meer dan zes maanden. De ten laste van beklaagde bewezen verklaarde feiten zijn niet van

aard dat ze moeten gestraft worden met een hoofdgevangenisstraf van meer dan vijf jaar correctionele gevangenisstraf of een zwaardere straf.

Tweede beklaagde beschikt op jarige leeftijd nog over een blanco strafregister. Het aandeel van tweede beklaagde is eerder beperkt. Het blijkt uit de gegevens van het strafdossier duidelijk dat hij beperkt werkzaam was binnen het fruitbedrijf en enkel af en toe zijn broer, eerste beklaagde hielp. Het was ook eerste beklaagde die als uitbater van het fruitbedrijf de contacten onderhield met de seizoensarbeiders.

Gelet op wat hierboven wordt vermeld, het vooronderzoek en op de gegevens ingewonnen ter zitting en op de ter zitting neergelegde stukken, mag er verwacht en gehoopt worden dat tweede beklaagde zich niet meer aan dergelijke feiten plichtig zal maken. Een veroordeling van tweede beklaagde zou de verbetering en reclassering onevenredig nadelig beïnvloeden. Het komt de rechtbank dan ook gepast voor aan beklaagde het voordeel van de opschorting toe te staan voor een proefperiode van 3 jaar.

Beklaagde dient zich er echter terdege van bewust te zijn dat de thans verleende gunst van de opschorting kan herroepen worden in geval hij zich opnieuw schuldig zou maken aan strafbare feiten, in welk geval alsnog een straf kan worden opgelegd zowel voor de huidige lastens hem bewezen verklaarde feiten als voor de nieuw gepleegde feiten.

De bewezen verklaarde tenlasteleggingen zijn ernstig, laakbaar en maatschappelijk onaanvaardbaar en geven blijk van een gebrek aan respect voor andermans welzijn, veiligheid en gezondheid.

Bij het bepalen van de strafmaat aan eerste beklaagde houdt de rechtbank rekening met de laakbaarheid van de bewezen verklaarde feiten, de aard en de ernst en het maatschappelijk nadeel ervan, de omstandigheden waarin deze werden gepleegd, de leeftijd van beklaagde, de persoonlijkheid van beklaagde, zoals die blijkt uit de gegevens van het strafdossier en het strafrechtelijk verleden.

Blijkens het meest recente uittreksel uit het strafregister werd beklaagde in het verleden éénmaal strafrechtelijk veroordeeld uit hoofde van een verkeersinbreuk.

De hierna bepaalde gevangenisstraf en geldboete worden aan beklaagde opgelegd en dient hem het ontoelaatbare van zijn handelen te doen inzien, alsook nieuwe strafbare feiten in de toekomst te vermijden.

De omvang van deze gevangenisstraf en geldboete is aangepast aan de aard en de ernst van de feiten en de persoonlijkheid van beklaagde. De omvang van de vervangende gevangenisstraf is aangepast aan de omvang van de geldboete.

Het strafregister van beklaagde laat het opleggen van een straf met uitstel toe. Eerste beklaagde beschikt nog over een gunstig strafregister met één veroordeling door de politierechtbank. Uit de gegevens van het strafdossier blijkt dat eerste beklaagde inmiddels initiatieven heeft ondernomen om het gebouw te laten slopen, alsook dat hij na de controle de seizoensarbeiders elders heeft ondergebracht.

Om de voormelde redenen en met het oog op de kans op verbetering en maatschappelijke integratie van beklaagde, verleent de rechtbank uitstel van tenuitvoerlegging voor het hierna bepaalde gedeelte van de opgelegde gevangenisstraf en geldboete. Om de preventieve werking van het uitstel voldoende lang te laten duren, wordt het uitstel opgelegd voor een proefperiode van drie jaar.

Het uitstel van tenuitvoerlegging dient beklaagde ertoe te bewegen in de toekomst de wet stipt na te leven, nu bij een nieuwe veroordeling binnen de proeftermijn het verleende uitstel verloren kan gaan.

Deze bestraffing beantwoordt het best aan de preventieve en repressieve doeleinden van de straf.

4. HERSTELVORDERING

De wooninspecteur stelde op 30 november 2020 een herstelvordering in, geactualiseerd op 14 december 2021, ertoe strekkende om aan beklaagde het bevel te geven tot herbestemming van het pand volgens de bepalingen van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, hetzij de woning te slopen, tenzij de sloop verboden zou zijn op grond van wettelijke, decretale of reglementaire bepalingen en dit binnen een termijn van tien maanden vanaf heden en onder verbeurte van een dwangsom van € 150,00 per dag vertraging volgend op het verstrijken van deze hersteltermijn.

Tevens vordert de wooninspecteur :

- om te zeggen voor recht dat er geen aanleiding bestaat tot het opleggen van een dwangsomtermijn in de zin van art. 1385bis, 4de lid Ger.W.;
- machtiging van hemzelf evenals het college van burgemeester en schepenen om, bij gebreke aan uitvoering door de overtreders zelf, ambtshalve in de uitvoering van het opgelegde herstel te mogen voorzien;
- machtiging om de kosten van herhuisvesting, bedoeld in art. 3.33 van de Vlaamse Codex Wonen te verhalen op de veroordeelden;
- om het vonnis uitvoerbaar bij voorraad te verklaren.

De herstelvordering strekt ertoe om de onrechtmatige toestand ingevolge het bewezen verklaard misdrijf te doen verdwijnen en is noodzakelijk om de gevolgen van dit misdrijf ongedaan te maken.

Zij behoort tot de strafvordering in ruime zin, maar is niettemin als bijzondere vorm van teruggave een maatregel van burgerlijke aard. Krachtens de art. 44 Sw. en 161 en 189 Sv. dient de teruggave verplicht te worden uitgesproken. Een veroordeelde mag niet in het voordeel van het bewezen verklaard misdrijf blijven.

De rechtbank dient de interne en externe wettigheid van de herstelmaatregel te toetsen en in het bijzonder na te gaan of de voordelen die deze maatregel voor de woonkwaliteit oplevert

wel in verhouding staan tot de last die ze voor de overtreder veroorzaken.

Waar een herstelmaatregel krachtens artikel 3.43 van de Vlaamse Codex Wonen er principieel op is gericht om de overtreder te bevelen werken uit te voeren om de woning integraal te laten voldoen aan de vereisten van art. 1.3 §1, 8° van de Vlaamse Codex Wonen, stelde de wooninspecteur in casu vast dat op het gebouw en de wooncontainers een stedenbouwkundige inbreuk rust, zodat niet zonder meer het herstel van alle gebreken kan worden bevolen, waardoor immers deze wederrechtelijke toestand zou worden bestendigd. De stedenbouwkundige inbreuk bestaat uit het zonder voorafgaande vergunning opsplitsen van de woning of uitbreiden van de woongelegenheden, alsook een grond gewoonlijk gebruiken, aanleggen of inrichten voor wooncontainers.

In de vordering tot herstel uitgaande van de Wooninspecteur wordt vermeld dat de herstelvordering niet verhindert dat de overtreder een stedenbouwkundige vergunning aanvraagt en bekomt waardoor het beletsel om het herstel van alle gebreken te vragen, wegvalt. In dat geval kan de overtreder de opgelegde herstelmaatregel uitvoeren door het alsdan vergund pand integraal te laten voldoen aan de minimale kwaliteitsvereisten. In de huidige omstandigheden zijn er geen stukken betreffende een ondertussen bekomen omgevingsvergunning en/of volledig herstel van de gebreken.

De rechtbank stelt vast dat uit de gegevens van het strafdossier blijkt dat het gebouw inmiddels volledig werd gesloopt. Op het terrein zijn enkel nog twee wooncontainers en een stacaravan aanwezig.

In tegenstelling tot wat eerste en tweede beklaagden voorhouden heeft de herstelvordering eveneens betrekking op deze wooncontainers en stacaravan. De betrokken containers deden klaarblijkelijk dienst als keukenruimte/douche/toilet en minstens één hiervan werd eveneens betrokken in het verslag van de wooninspectie onder het titelnummer De herstelvordering beoogde aldus duidelijk zowel het gebouw als de op het terrein aanwezige woonunits en stacaravan.

Het gegeven dat in de omschrijving van de tenlastelegging enkel wordt verwezen naar de 'woning' gelegen te doet hieraan geen afbreuk. De units op het terrein aanwezig worden eveneens beschouwd als (kamer)woningen in de zin van artikel 1.3, §1,25° de Vlaamse Codex Wonen, of althans als een onderdeel daarvan gelet op de concrete functie als gemeenschappelijke voorziening van keuken/douche/toilet.

De feiten die thans bij de rechtbank aanhangig zijn gemaakt hebben betrekking op het verhuren of ter beschikking stellen door de beklaagden van alle niet conforme woningen op het adres en omvatten dus zowel de (kamer)woningen in het gebouw op zich als de zich op het perceel bevindende containers/units en de stacaravan, die eveneens als (kamer)woningen dienen te worden beschouwd.

Het is ook hierop dat de herstelvordering betrekking heeft.

De herstelvordering werd aldus op dit ogenblik slechts gedeeltelijk uitgevoerd, doch niet integraal, zodat deze wordt de herstelvordering ingewilligd in zoverre zij hetzij de sloop hetzij een andere bestemming voor het pand beoogt.

De termijn voor het uitvoeren van de herstelmaatregelen dient, gelet op de aard en de omvang ervan, te worden bepaald op tien maanden vanaf het in kracht van gewijsde treden van huidig vonnis. Tevens is het gepast om een dwangsom op te leggen, nu de veroordeelde tot op heden niet het bewijs levert dat hij vrijwillig is overgegaan tot het integraal herstel. Het bedrag van de dwangsom dient bepaald te worden op € 150,00 per dag vertraging in de tenuitvoerlegging van de herstelmaatregelen. Deze dwangsom zal verbeuren vanaf de eerste dag na het verstrijken van de hoger vermelde hersteltermijn, in zoverre huidig vonnis vooraf werd betekend. Dit houdt concreet in dat er geen dwangsomtermijn wordt toegestaan.

Verder dienen bij toepassing van art. 3.47 van de Vlaamse Codex Wonen de wooninspecteur of het college van burgemeester en schepenen te worden gemachtigd om ambtshalve in de uitvoering van het opgelegde herstel te voorzien bij gebreke aan uitvoering door de veroordeelde en dit op zijn kosten

Bij toepassing van art. 3.48 van de Vlaamse Codex Wonen dienen de wooninspecteur en het college van burgemeester en schepenen te worden gemachtigd om de kosten, vermeld in art. 3.33 van de Vlaamse Codex Wonen te verhalen op de veroordeelde overtreder.

Tevens gaat de rechtbank in op de vordering van de wooninspecteur om het vonnis uitvoerbaar te verklaren bij voorraad en dit gelet op de ernst en de omvang van de gebreken die een snelle uitvoering noodzakelijk maakt.

5. BEOORDELING OP BURGERLIJK GEBIED

De rechtbank houdt de burgerlijke belangen ambtshalve aan overeenkomstig het bepaalde in artikel 4 VT. Sv.

6. TOEGEPASTE WETTEN

De rechtbank houdt rekening met de volgende artikelen die de bestanddelen van de misdrijven en de strafmaat bepalen, en het taalgebruik in gerechtszaken regelen:

art. 1, 2, 11, 12, 14, 16, 31, 32, 34, 35, 37, 41 wet van 15 juni 1935;
art. 1, 2, 3, 25, 38, 39, 40, 41, 44, 45, 50, 66, 84 strafwetboek
art. 4 V.T. Sv
alsook de wetsbepalingen aangehaald in de inleidende akte en in het vonnis

UITSPRAAK:

De rechtbank beslist **OP TEGENSPRAAK**.

Rolnummer 1 rechter
rechtbank van eerste aanleg Limburg, afdeling Tongeren Sectie correctioneel

OP STRAFGEBIED

Ten aanzien van eerste beklaagde

Verklaart de feiten van de enige tenlastelegging bewezen.

Veroordeelt voor de enige tenlastelegging:

tot een **gevangenisstraf** van **6 maanden** en tot een **geldboete** van **4000,00 EUR**, zijnde **500,00 EUR** verhoogd met 70 opdeciemen.

Boete vervangbaar bij gebreke van betaling binnen de wettelijke termijn door een gevangenisstraf van 3 maanden.

Verleent uitstel van tenuitvoerlegging wat betreft de gevangenisstraf voor een termijn van 3 jaar en wat betreft deze geldboete voor een termijn van 3 jaar, doch slechts voor een gedeelte van 2000,00 EUR, zijnde 250,00 EUR verhoogd met 70 opdeciemen.

Veroordeelt :ot betaling van:

- een bijdrage van 1 maal 200,00 EUR, zijnde de som van 1 maal 25,00 EUR verhoogd met 70 opdeciemen, ter financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en de occasionele redders
- een bijdrage van 24,00 EUR aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand
- een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken. Deze vergoeding bedraagt 58,24 EUR
- solidair met medeveroordeelden tot de kosten van de strafvordering, op heden begroot op 36,10 EUR.

Ten aanzien van tweede beklaagde

Verklaart de tenlastelegging lastens bewezen.

Gelast ten voordele van de gewone **opschorting** van de uitspraak van de veroordeling met een proeftijd van **3 jaar**.

Veroordeelt tot betaling van:

- een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken. Deze vergoeding bedraagt 58,24 EUR
- solidair met medeveroordeelden tot de kosten van de strafvordering, op heden begroot op 36,10 EUR.

Rolnummer 1 rechter
rechtbank van eerste aanleg Limburg, afdeling Tongeren Sectie correctioneel

HERSTELVORDERING

Verklaart de herstelvordering van de Wooninspecteur en waarbij zich aansluit het College van Burgemeester en Schepenen van ontvankelijk en gegrond in de hierna bepaalde mate

Beveelt eerste beklaagde en tweede beklaagde om de hierna bepaalde herstelmaatregel uit te voeren, meer bepaald het geven van een andere bestemming volgens de bepalingen van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening aan de woningen, met inbegrip van de wooncontainers en stacaravan gelegen te (kadastraal gekend en hetzij de sloop van deze woningen tenzij deze verboden is op grond van wettelijke decretale of reglementaire bepalingen.

Beveelt dat deze herstelmaatregel integraal dient te worden uitgevoerd binnen een termijn van tien maanden vanaf het in kracht van gewijsde treden van dit vonnis.

Beveelt, voor zover de opgelegde herstelmaatregel niet integraal zou zijn uitgevoerd binnen deze termijn, dat de wooninspecteur of het college van burgemeester en schepenen ambtshalve in de uitvoering ervan kunnen voorzien op kosten van beklaagde.

Machtigt de wooninspecteur en het college van burgemeester en schepenen om de eventuele kosten, vermeld in art. 3.33 van de Vlaamse Codex Wonen te verhalen op beklaagde.

Veroordeelt beklaagde, voor het geval dat aan de opgelegde herstelmaatregel niet vrijwillig zou worden voldaan, tot betaling van een dwangsom van 150,00 euro per dag vertraging vanaf de eerste dag volgend op het verstrijken van de hoger vermelde hersteltermijn en in zoverre huidig vonnis voorafgaandelijk werd betekend.

Verklaart dit vonnis uitvoerbaar bij voorraad, niettegenstaande iedere voorziening.

Zegt voor recht dat van dit vonnis melding dient te worden gemaakt in de rand van de overschrijving van de dagvaarding op het kantoor Rechtszekerheid Ref. :

OP BURGERLIJK GEBIED

De rechtbank houdt de burgerlijke belangen ambtshalve aan overeenkomstig het bepaalde in artikel 4 V T. Sv.

* * * * *

Alles gebeurde in de Nederlandse taal overeenkomstig de wet van 15 juni 1935.

Rolnummer 23T000110 1 rechter
rechtbank van eerste aanleg Limburg, afdeling Tongeren Sectie correctioneel

Dit vonnis is gewezen door de rechtbank van eerste aanleg Limburg, afdeling Tongeren Sectie correctioneel, kamer 11K:

rechter

en uitgesproken in openbare terechtzitting op 12 december 2023 door de voorzitter,
in aanwezigheid van een magistraat van het openbaar ministerie,
met bijstand van griffie